

AUTOPOPRAWKA

do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (EW-020-186/20)

W poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (EW-020-186/20) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
„...) w art. 14 w ust. 6 w pkt 1 skreśla się wyrazy „art. 175 ust. 1, ”;”;
 - b) w pkt 10 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się po nim lit. c w brzmieniu:
„c) w ust. 15 skreśla się wyrazy „i art. 402”;”;
 - c) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
„10a) w art. 191 w ust. 4 skreśla się wyrazy „i art. 402”;”;
 - d) w pkt 17 w lit. a przed pierwszym tiret dodaje się tiret w brzmieniu:
„- w pkt 1 w lit. a skreśla się wyrazy „art. 175 ust. 1, ”;”;
 - e) po pkt 23 dodaje się pkt 23a w brzmieniu:
„23a) w art. 398:
 - a) uchyla się ust. 6,
 - b) w ust. 12 uchyla się pkt 3;”;
 - f) w pkt 30 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się po nim pkt 31 w brzmieniu:
„31) w art. 468 w ust. 1 skreśla się wyrazy „art. 175 ust. 1”;”;
- 2) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) ust. 2 pkt 13 otrzymuje brzmienie:
„13) przydomowych basenów, oczek wodnych i zbiorników na wody opadowe o powierzchni do 50 m²;”;
- 3) art. 7 otrzymuje brzmienie:
„Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 7 i 8, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 4) w uzasadnieniu w pkt 3:
 - a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„3. Skutki finansowe”,

- b) skreśla się drugi i trzeci akapit, a po pierwszym akapicie dodaje się akapity w brzmieniu:

„Zmiany zawarte w art. 1 pkt 14 projektu ustawy, dzięki wprowadzeniu priorytetu dla biernego utrzymania wód powierzchniowych, przyczynić się powinny do zmniejszenia wydatków Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie na utrzymanie wód powierzchniowych. Jak wskazano w odpowiedzi Ministerstwa Infrastruktury z dnia 5 listopada 2021 r. na interpelację nr 27017, wielkość środków wydatkowanych w ramach Programu realizacji zadań związanych z utrzymaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną przez poszczególne jednostki organizacyjne Wód Polskich kształtowały się następująco:

- 2018 rok – 183 mln zł – realizacja ponad 3 tys. zadań;
- 2019 rok – 348 mln zł – realizacja ponad 4,5 tys. zadań;
- 2020 rok – 310 mln zł – realizacja ponad 4,7 tys. zadań;
- 2021 rok - planowane 450 mln zł - realizacja ponad 6,5 tys. zadań.

Przy założeniu, że w wyniku przyjęcia strategii przyznania pierwszeństwa biernemu utrzymaniu wód powierzchniowych wydatki na czynne utrzymanie wód powierzchniowych zmniejszą się o około połowę, spodziewać się należy zmniejszenia wydatków jednostek organizacyjnych Wód Polskich o 150-300 mln. Należy przy tym zaznaczyć, że Ministerstwo Infrastruktury „z uwagi na różnorodny i wieloaspektowy charakter realizowanych prac utrzymaniowych, związanych z utrzymaniem wód nie ma możliwości dokładnego określenia i wyszczególnienia środków jakie przeznaczane są rokrocznie na realizowanie [poszczególnych] zadań wymienionych w art. 227 ust. 3 ustawy Prawo wodne”.

Ze względu na niewielką liczbę zawieranych między Wodami Polskimi a jednostkami samorządu terytorialnego porozumień w sprawie wykonywania praw właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do śródlądowych wód płynących znajdujących się w granicach jst (w latach 2018-2020 brak porozumień; w pierwszym półroczu 2021 r. zawarto dwa porozumienia), zawarta w art. 1 pkt 12 zmiana dotychczasowego brzmienia art. 213 Prawa wodnego będzie miała pomijalny wpływ na finanse PGW WP i jst.

Wpływy z tytułu opłat za usługi wodne z tytułu zmniejszenia naturalnej retencji terenowej, o której mowa w art. 269 ust. 1 pkt 1 Prawa wodnego, stanowią w 90% przychód Wód Polskich, a w 10% dochód budżetu właściwej gminy (art. 299 ust. 5), przy czym wysokość opłaty ustala wójt, burmistrz lub prezydent miasta (art. 272 ust. 22), mając na uwadze zasady określone w art. 270 ust. 7, art. 272 ust. 8 i art. 274 pkt 6. Tym samym zawarte w art. 1 pkt 18 projektu ustawy uchylenie art. 269 ust. 3 Prawa wodnego, który zwalnia część podmiotów z obowiązku ponoszenia wyżej wymienionej opłaty, przyczyni się do nieznacznego zwiększenia wpływów do budżetów PGW WP i właściwych gmin. Oszacowanie skali potencjalnych wpływów nie jest jednak możliwe, ponieważ – jak wskazało Ministerstwo Infrastruktury w odpowiedzi na wskazaną już interpelację – „podmioty zwolnione z obowiązku ponoszenia ww. opłaty nie mają obowiązku składania oświadczeń na potrzeby ustalania przedmiotowej opłaty”.

UZASADNIENIE

Zawarte w pkt 1 zmiany w art. 1 projektu ustawy zmieniającym ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 88, 258, 855, 1079 i 1549) mają na celu usunięcie odniesień do uchylanych przepisów.

Zawarta w pkt 2 zmiana w art. 2 projektu ustawy zmieniającym ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88, 1557, 1768, 1783 i 1846) poprawia błąd językowy z pierwotnego projektu.

Zawarta w pkt 3 zmiana art. 7 projektu ustawy określa trzymiesięczne *vacatio legis*, z wyjątkiem przepisów zawartych w art. 1 pkt 7 i 8, które miałyby wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.

W pkt 4 uzupełniono uzasadnienie projektu ustawy w zakresie skutków finansowych dla jednostek samorządu terytorialnego i Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Autopoprawka nie powoduje dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych ani dla przedsiębiorstw prywatnych.

Autopoprawka nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.